

Zlati Abecednik.

Nekaj za pisne zglede, narekovanje in za splóšno rabo.

A.

„*Ako slepec slepca vodi, oba v jamo padeta.*“

Nikar se ne pečaj z nerodnimi ljudmi, še manj pa glej na njih svete in zglede! Kdor sam ne hodi po pravi poti, tudi drugih ne more prav voditi.

B.

„*Brez glave storjena, gotovo skašena.*“

Kdor ne pomisli dobro, preden kaj stori ali dela, gotovo slabo opravi. Tudi preden kaj govoriš, dobro pomisli, kaj boš govoril. Večkrat ena nepremišljena beseda veliko hudega ali saj neprijetnega napravi.

„*Brez potu ni medu.*“

Kdor misli, da se more kaj brez truda dobiti, se zelo moti. Karkoli hočeš imeti, moraš terdo zaslužiti. In ravno to, kar si težko pridobiš, te veseli in ti naj bolj tekne.

„*Brez zdravja ni bogastva.*“

Kaj pomaga bolniku, če ima še toliko premoženja? In vendar marsikteri človek skerbi bolj za to, da bi si nabral več premoženja, kakor pa, da bi varoval svoje ljubo zdravje.

„*Bog oblaci, Bog prevedri.*“

Bog nam pošlje križe in težave in vsakoršne nadloge; pa odvzame nam jih zopet, kadar je njegova volja.

„*Bolje pamet kakor šamet.*“

Lepše je, če kaj veš in se pametno obnašaš, kakor če se nepotrebno lepo oblačiš.

C.

„*Cerkev je hiša bošja.*“

Kadar greš v cerkev, misli da greš k Bogu; in kadar si v cerkvi, se tako spodobno obnašaj, kakor pri naj večjem gospodu!

Č.

„Človek brez vere, vere ni vreden.“

Kdor se ne spominja svojega stvarnika in ne spoľnuje njegove volje, ni vreden, da bi vžival sladki sad, ki izhaja iz prave svete vere.

„Česar nimaš v glavi, moraš imeti v petah.“

Če ne misliš dobro na svoje delo in opravke, moraš večkrat nepotrebno hoditi.

„Človek obraća, Bog oberne.“

Velikrat človek misli, da se bo kaka reč popolnoma po njegovi volji izšlá; toda zelo se zmoti. Bog naj bolje vé, kaj je dobro za nas, zato pa tudi vsako reč tako oberne, kakor je za naš pravi prid.

D.

„Delaj, kakor bi imel vselej šiveti; moli, kakor bi mogel jutri umreti.“

To zlato vodilo naj nam bo vedno pred očmi.

„Devet igravcev še enega petelina ne redi.“

Igravci, ki za denar igrajo, večidel sebe in svojo družino ne morejo živiti.

„Dobra misel pol zdravja.“

Kdor ima veselo serce in je zadovoljin, je večidel tudi zdrav.

E.

„En Bog, en gospod.“

Kdor hoče več gospodom služiti, kmali nobenemu ne vstreže. Le Bogu moramo služiti; potem nas bodo tudi vsi drugi pošteni radi imeli.

F. *)

„Fraća je ubila bahaća.“

Pastirček David je premagal velikana Goljata, ker je kamen s fraćo vanj zadegal in mu ga naravnost v čelo zasadil. Ta zgodba nam kaže, da je večkrat kak nezmožen človek bahaću kos.

*) Čerke *f* nimamo v slovanskih besedah, in še celo v ptujih besedah se večkrat spreminja v *v*, *b* ali *p*; post.: birma, pogaća (po laški: focaccia). Štepanja vas, basati, bakla, britof, boter, beršt, vinkošti ali binkošti i. t. d.

G.

„Gorje hudobnim, blagor dobrim.“

Hudobnemu človeku se prej ali slej hudo godi; dobri pa dobi gotovo plačilo, če ne na tem, pa na unem svetu.

H.

„Hitro začeto je dvakrat prijet.“

Kdor se pri delu ne obotavlja, temuč urno začne delati, kmali in dobro dokončá delo.

„Hvala je večkrat poguba.“

Ni dobro, če vselej vsako reč in vsakega človeka hvalimo, če zapazimo, kaj hvalnega. Nekteri ljudje se zavoljo hvale prevzamejo in si dobro serce spačijo.

I.

„Imaš me, ne znaš me; zgubiš me, poznaš me.“

Če je človek srečen, ne spozná, da mu je dobro; kadar ga sreča zapusti, še le vé, kako dobro mu je bilo. (Konec prih.)

Zastavica.

Trije bratje gredo v gostivnico in vsaki vzame eno sestro sabo. Ko se nekoliko poživé, vprašajo, koliko so dolžni. Gostivničar pravi: Vsaka oseba naj plača 45 $\frac{1}{2}$ kr. n. dá. Začno plačevati; prva oseba dá 1 denar, druga dá 2 denarja, pa pol manj plača, kakor prva; tretja oseba dá 3 denarje, pa pol manj plača, kakor druga; četrta dá 4 denarje in ravno tako tudi pol manj plača, kakor tretja i. t. d. Gostivničar vidi, kako ti gosti čudno plačujejo in pravi: Ravno toliko denarjev bom dal vsaki osebi nazaj, kolikor jih je plačala. In res; prva oseba dobi en denar, druga dva, tretja tri, četrta štiri i. t. d. S kakošnim denarjem je vsaka oseba plačala, in kakošnega je vsaka nazaj dobila, in koliko so vsi ti gosti vkup plačali?

J. Katiger.

Kaj je časopis.

Časopis je kakor vertec,
Ki rastlin precej ima;
Treba je za rast jim solnca,
Vlage tečne pa gnojá. —
Tiči razni v takem vertu
Gnjezdijo se in pojó;
Ko utihne mili slavček,
Vrabei krič še zaženó. —

A. P.